

ŠTVRTÁ NEDEĽA CEZ ROK C

Keď mám v Nazarete viac voľného času, tak v bočnej uličke na arabskom bazáre navštevujem kostol našich bratov východného obradu a súčasťou tohto kostola navštevujem aj bývalú synagógu, kde sa odohrala udalosť z dnešného evanjelia. Aj minulú nedeľu sme tiež vypočuli o Pánu Ježišovi, ako prišiel už na začiatku svojho verejného pôsobenia do Nazareta, kde vyrástol. Isto sa divíme Nazaretčanom, aký čudný postoj zaujali voči Pánu Ježišovi. Z histórie Nazareta vieme, že jeho obyvatelia neboli dobrí ľudia. Ba dokonca sa v Nazarete skrývali zločinci pred svetskou spravodlivosťou. Nazaret nebolo mesto, v ktorom boli murované domy, ale jeho obyvatelia žili v jaskyniach, preto nimi okolité dediny a mestá opovrhovali. Známe je stretnutie Filipa s Natanaelom v Káne Galilejskej, keď Filip volal svojho priateľa Natanaela, aby sa išiel stretnúť s Mesiášom. Natanael sa opýtal Filipa, odkiaľ pochádza Mesiáš? Filip mu odpovedal, že z Nazareta. Natanael hodil rukou s poznámkou: «Môže byť z Nazareta niečo dobré?» (Jn 1, 46).

Aj v dnešnom evanjeliu Nazaretčania potvrdili svoju zlú povest'. Keď im Ježiš prečítal Izaiášovo proroctvo a vysvetľoval im ho, zo začiatku ho obdivovali a prisviedčali mu. Ale keď sa dotkol ich namyslenosti a pýchy, tak to ich urazilo. Nárokovali si, aby Ježiš aj v Nazarete urobil také a podobné zázraky ako v Kafarnaume, o ktorých sa dozvedeli, no On im naznačil, že vám by ani zázraky nepomohli, lebo vy ste namyslení a pyšní a radi si opakujete, že ste Boží ľud, a namýšľate si, že vám to stačí na spásu, a preto ste neprístupní mojim slovám. Preto im povedal ostré slová, že Boh dá pred vami prednosť pohanom, ktorí majú prístupné srdce pre Božie slová. Nato im uviedol príklad zo života proroka Eliáša, ktorý zachránil pohanskú ženu a jej syna pred hladovou smrťou, lebo ona uverila v pokore Bohu cez tohto proroka. Tiež im uviedol príklad z proroka Elizea, keď k nemu prišiel malomocný Náman zo Sýrie – tiež pohan a ten uveril Bohu, o ktorom mu zvestoval Elizeus a na základe toho sa tento pohan uzdravil. Keď toto počuli pyšní Nazaretčania, tak sa veľmi rozzúrili a vyhнали Ježiša zo synagógy a chceli ho zhodiť zo strmej skaly. On sa im vyšmykol z rúk a odišiel preč.

Podobne to bolo aj s autorom dnešného prvého čítania prorokom Jeremiášom. Pochádzal z blízkej dedinky Anatot, severne od Jeruzalema. Pán Boh ho poslal ku kráľovi aj k vtedajším náboženským predstaveným s proroctvom, aby Jeruzalem zachránil pred skazou, ktorá hrozila zo strany Babylónskeho kráľa Nabuchodonozora, ktorý tiahol s veľkým vojskom, aby dobyl Jeruzalem. Koľko si toho Jeremiáš vytrpel, dokonca aj od svojej vlastnej rodiny, tiež od kňazov v chráme a falošných prorokov, ktorí prorokovali opačne ako on. Pre pýchu a namyslenosť neposlúchli Jeremiáša a dopadlo to katastrofálne. Odporúčam prečítať si zo Starého zákona jeho proroctvo.

Pán Ježiš dobre vedel, že tak, ako bol Jeremiáš neprijatý, mučený a zabitý, tak bude aj On trpieť pre pýchu nielen Nazaretčanov, ale aj celého národa.

Každý z nás dobre pozná príslovie: «Pýcha, peklom dýcha.» Teraz nám môže napadnúť, že sa udalosť z evanjelia v dejinách opakuje. Mnohí pyšní panovníci chceli a chcú Ježiša v Cirkvi zničiť. Keď študujeme dejiny od začiatku Cirkvi, tak vidíme, ako cisári bojovali proti kresťanom v prvých storočiach. Prenasledovali kresťanov, mučili a zabíjali ich. Jeden z najpyšnejších cisárov dal dokonca raziť zlaté mince s nápisom: «Po zničení kresťanstva,» ale prepočítal sa, lebo len čo sa mince dostali do obehu, kresťania sa počtom masívne rozrastali. A povedzme si. Ktoré storočie doteraz nebolo poznačené na celom svete, aby nebola Cirkev prenasledovaná? A čo robí pýcha v medzinárodných, medziľudských aj v rodinných vzťahoch, to žiaľ vidíme aj teraz.

V tejto chvíli je pravdepodobné, že každému z nás odporná pýcha a namyslenosť Nazaretčanov a každému z nás je sympatická poníženosť pohanskej vdovy a pohanského Námana zo Sýrie. Lenže, nezostaňme pri tom, že sa nám to páči.

Rozhodnime sa vo svojom živote, že sa budeme chrániť pyšnej namyslenosti a budeme v sebe pestovať poníženú poslušnosť voči Pánu Bohu. Lebo vo Svätom písme máme napísané, že Boh sa pyšným protiví, ale skromným dáva svoju milosť. Sú to jasné a zreteľné slová. V nich máme jasné prisľúbenie, že keď budeme pred Bohom pokorní, dá nám svoju milosť, čiže pravú radosť a pravé šťastie, čo vám aj ja zo srdca prajem.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.